Sdružení obcí Kersko

NAUČNÁ STEZKA BOHUMILA HRABALA

zastávka č. 6 – Slavnosti sněženek

Povídková kniha Bohumila Hrabala

Kniha *Slavnosti sněženek* vyšla poprvé v roce 1978, avšak po zásahu tehdejší cenzury poněkud upravená, o několik povídek zkrácená. Až díky filmovému zpracování (1983) se *Slavnosti sněženek* staly ještě nesmrtelnějšími a nezapomenutelnějšími. Scénář, který společně vytvořili Bohumil Hrabal a režisér Jiří Menzel přinesl nejen nové situace do kerského dění, ale i repliky, které v literární podobě povídek nebyly. Film tak více přiblížil Hrabalův svět širšímu obecenstvu.

Napsal jsem povídky lidí, kteří jsou zasaženi krásou i stezkem…
Bohumil Hrabal

Slavnosti sněženek

Ukázky z povídky Mazánkův zázrak:

… A mladá žena volala na pana France, Dědku, co tam čumíš? Seber se a jdi na pastvu, ať se nevracíš zase za tmy…slyšíš! Její hlas jak prapor prořezával lesní vzduch a ten hlas byl krásný zrovna tak jako mladá žena, silná a kučeravá, plná a růžolící vlasy do prstýnků, které se jí kroužily nad velikýma očima, hlas, který ale byl hláskem proti tomu hlasu, který teď zněl ze zápraží a burácel jak vichřice sosnami a borovicemi, Jaryno! Zařízl se do vzduchu hlas… a na zápraží vyšla paní Francová, obryně a majitelka hlasu: Kde seš? hřměl hlas dál… Tady, sípal pan Franc… Co tam kecáš, proč nejdeš na pastvu…! Hlas řinčel a byl rozzlobený, ale přitom laskavý, že jsem si povídal, asi tak v téhle samotě lesa na sebe musejí křičet, protože křikem si dokazují lidé na samotě, že jsou, že se mají rádi…

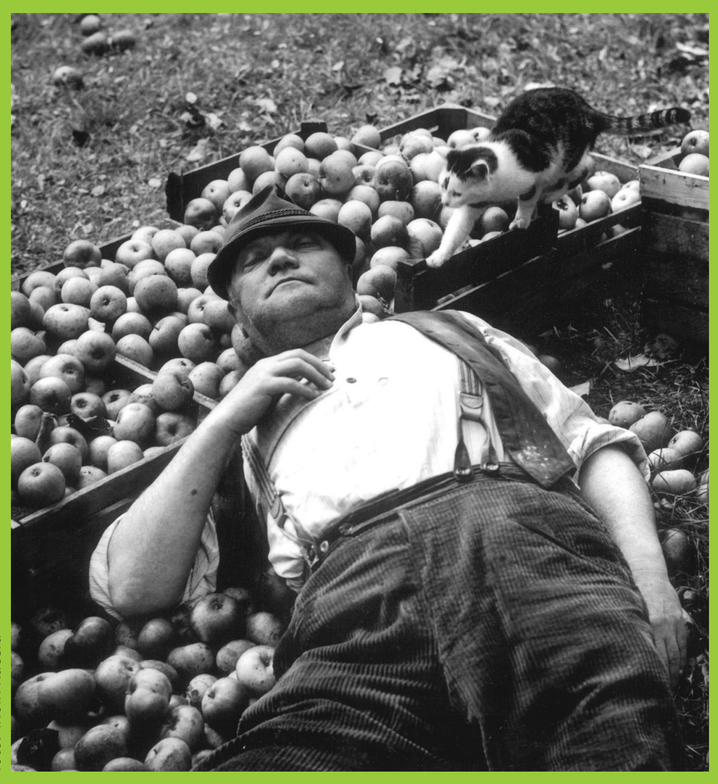

foto: 4x Jiří Kučera

… a z domu se ozval plný jásavý ženský křik… Kluku jedna sakramentská, zase jsi se podělal! A vyběhla mladá silná žena a třepala chlapečkem, a rvala s něho kalhotky, a hned ty kalhoty máchala ve štoudvi… a pan Franc tiše úpěl, jak by tady bylo krásně, kdyby si ten můj klouček nenalámal každou chvíli do kalhot…

… Pan Franc seděl uprostřed kvetoucí zahrady na lavičce a z rozkoší vnímal kvetoucí jabloně, a když viděl, že se na něj dívám skrz drátěný plot, protáhl se a povídá, To je nádhera, co? Jen se podívejte nade mnou ty růžové kvítečky, a jak na mne padají? To je Mazánkův zázrak… Pan Franc vstal a vešel pod sypající se jabloňové okvětní lístky…

Bylo by tady tak krásně, řekl pan Franc a přišel k plotu a prsty vnořil do drátů jako starý král David, když brnkal na harfu a doprovázel svůj krásný žalm… Jak by bylo krásné, kdyby tu nebyli ty sršni a vosy, vidíte? ukázal, a teprve teď jsem si všiml, že na každém kmeni jako na řídítkách cyklistických závodníků jsou dvě lahve od mlíka, a pan Franc vysvětloval… Nemůžu ty vosy ani vidět, v každý sklenici je trochu piva… a mučte se, mučte se…

… kochám se řekl pan Franc a opřel čelo o kmen Mazánkova zázraku. Cože, křičela paní Francová ze zápraží, jseš pryč půl hodiny! Pan Franc se bránil, Čtvrt hodiny… ale dcera i manželka pana France s ohromnou chutí řičely… Půl hodiny jsi pryč…

… A paní zmizela, objevila se s budíkem na zápraží a ukazovala na ciferník rakouského budíku, který teď začal řinčet, že paní Francová s budíkem musela zápasit, jako by to bylo zvíře, jako by to byl v prstech chycený, dravý a vzpírající se pták. A obě ženy obklopily pana France a s radostí křičely, Tak co, budík lže! Mluv! Mluv! A pan hlav se opřel hlavou, čelem tloukl něžně do omítky, která se odlipovala a lípala na jeho vlhké čelo, a on se vzdával. Uznávám to, uznávám…

Rodina Francova

Kdo z nás se může pyšnit tím, že má své rodiče zachycené ve slavném českém filmu v podání skvělých herců, jakými jsou Rudolf Hrušínský a Blažena Holišová? Takových lidí nebude mnoho. Věra Kutifelová k nim však patří a je na to náležitě hrdá.

Paní Věra Kutifelová (*1946, roz. Francová) vzpomíná: „Vidím to jako dnes. Táta vychází z baráku, pan Hrušínský (herec Rudolf Hrušínský, 1920–1994) přichází. Podávají si ruce. Během pěti minut jste nevěděl, kdo je kdo. Táta mu do filmu dal svoje modráky, obnošený mastný klobouk, holiny. Byl celý táta. Nedali se rozeznat. Sváteční myslivecký oblek s kloboukem mám schovaný dodnes. Paní Holišová (Blažena Holišová, 1930–2011) hrála moji maminku. Mě hrála Blanka Lormanová (*1948).“

1. Jaroslav Franc v Kersku
2. Režisér Jiří Menzel s Jaroslavem Francem
3. Anna Francová
4. Rudolf Hrušínský, filmová scéna

1.

3.

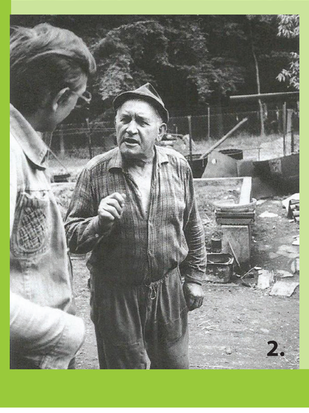
2.

4.

Chraňme přírodu!

Hradištko Kersko
www.hradistko-kersko.cz

LESY ČR